

Verlag contactvergadering van 19 mei 2015

Aanwezig:

Dames: Baeyens (Federaal Migratiecentrum), Blommaert (CIRE), Corvers (JRS-B), Crauwels (VVSG), D'Hoop (IOM), De Vis (BCHV), Lepoivre (BCHV), Reulens (KM-I), Regout (Convivial), van der Haert (BCHV), Vandeven (BCHV), Vanhees (Medimmigrant), Verrelst (UNHCR), Vinois (Caritas International).

Heren: Claus (DVZ), Dermaux (CGRA), El Abbassi (Fedasil), Georis (Service Tutelles), Klapwijk (OVB), Jacobs (RvV), Van der Straeten (Rode Kruis), Verhoost (APD).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van contactvergadering van 21 april 2015

1. Mevrouw van der Haert opent de vergadering om 9u45.
2. Het verslag van contactvergadering van 21 maart 2015 wordt goedgekeurd zonder bijkomende opmerkingen.
3. Mevrouw van der Haert stelt Kaat De vis voor die stage loopt bij het BCHV evenals Fien Vanhees die bij Medimmigrant werkt.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Claus)

4. In april 2015 waren er in totaal 1.289 asielaanvragen waarvan 1.192 op het grondgebied (WTC), 59 in gesloten centra en 38 aan de grens. Op 21 werkdagen betekende dit een gemiddelde van 56,76 aanvragen per werkdag op het grondgebied in april. Deze cijfers houden een zeer lichte daling in voor het gemiddelde per werkdag

van 0,01 t.o.v. de maand maart (56,77 per dag), in absolute cijfers een daling van 59 t.o.v. de maand maart 2015 en een stijging van 96 t.o.v. april 2014.

5. De top 10 van voornaamste landen van herkomst voor aanvragen op het grondgebied waren: Syrië (153) (-10), Afghanistan (126) (18), Somalië (95) (19), Irak (69) (-27), Guinee (55) (-16), China (52) (18), Rusland (48) (-25), Onbepaald (47) (13), Kosovo (42) (-13) en Congo DR (41) (-12). In de gesloten centra ging het voornamelijk om asielzoekers uit Marokko (10), Pakistan (8), Congo DR (6) terwijl het aan de grens voornamelijk ging om mensen uit Syrië (14), Sri Lanka (4) en Irak (3).
6. In april 2015 werd 405 keer een meervoudige asielaanvraag ingediend (-22) waarvan het respectievelijk 204 keer een 2e asielaanvraag, 119 keer een derde asielaanvraag en 82 keer een verdere asielaanvraag betrof. Deze asielaanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Afghanistan (56), China (44), Rusland (34), Iran (23) en Guinee (22).
7. DVZ heeft in april 2015 1.285 beslissingen genomen. 1.181 beslissingen werden genomen op het grondgebied waarvan in 940 gevallen het dossier werd overgedragen aan het CGVS, 109 keer werd tot een weigering beslist op grond van de Dublin-Verordening en 132 aanvragen werden zonder voorwerp verklaard. Aan de grens ging het om 35 beslissingen tot overdracht aan het CGVS, 7 weigeringen op grond van de Dublin-Verordening en 0 aanvragen zonder voorwerp wat een totaal van 42 beslissingen oplevert. Ook in de gesloten centra werden 62 beslissingen genomen waarvan 60 doorverwijzingen naar het CGVS, 2 weigeringen op grond van de Dublin-Verordening en geen enkele aanvraag werd zonder voorwerp verklaard.
8. Er werd in april 2015 21 keer overgegaan tot opsluiting op grond van art. 74/6 §1bis Vreemdelingenwet (bijlage 39bis - in afwachting van de beoordeling van de asielmotieven door het CGVS). In het kader van de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat waren er 0 opsluitingen op grond van art. 51/5 §1 Vreemdelingenwet (bijlage 39ter – in afwachting van een onderzoek naar de verantwoordelijke Lidstaat) en 54 opsluitingen in afwachting van de overdracht aan de verantwoordelijke Lidstaat. In dit verband werd de top van de landen van bestemming gevormd door: Italië (17) en Spanje (11). In de terugkeerhuizen werden 4 koppels en 1 alleenstaande ouder vastgehouden, met 17 kinderen in totaal.
9. DVZ had in april 2015 358 'Eurodac-hits', een daling van 4 t.a.v. maart 2015. De hits werden voornamelijk aangetroffen voor: Griekenland (93), Duitsland (47), Italië (46), Hongarije (39) en Spanje (32).

10. Er werden bij DVZ in april 2015 74 NBMV geregistreerd waarvan 59 jongens en 15 meisjes. 3 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 19 tussen 14 en 15 en 52 tussen 16 en 17. De NBMV waren voornamelijk afkomstig uit Afghanistan (24) en Somalië (16).
11. Voorafgaandelijk heeft het BCHV een aantal vragen schriftelijk overgemaakt aan de DVZ. Eerste vraag: *“Heel wat Syriërs die de subsidiaire beschermingsstatus genieten zouden een paspoort aanvragen bij de provinciebesturen, maar dat zou hen geweigerd worden omwille van de vermelding «decl.» in het rijksregister en op hun verblijfskaart. De FOD Buitenlandse Zaken zou voor de ontvankelijkheid van een aanvraag voor een reisdocument namelijk een onbetwiste identiteit en nationaliteit vereisen. Om die vermelding “decl.” te laten verwijderen moet er dan weer in principe een geldig paspoort worden overlegd. Ze zitten dus vaak vast in een vicieuze cirkel. Deze kwestie is al vaker op de contactvergaderingen aan bod gekomen, maar blijft voor onduidelijkheid zorgen. Op de contactvergadering van december 2014 bevestigde de DVZ dat er van het algemeen principe dat een geldig paspoort moet worden voorgelegd wel kan worden afgeweken. Een attest van het CGVS dat stelt dat het voor de betrokkene onmogelijk is zich naar de ambassade te gaan om een paspoort te bekomen – dat enkel afgeleverd wordt als niet uit het asiëldossier of uit het rijksregister het bezit van een geldig Syrisch paspoort is gebleken – lijkt echter niet te volstaan om de identiteit te bewijzen en is in dergelijke gevallen dus niet nuttig voor het bekomen van een reisdocument. Aanvaardt de DVZ nog andere documenten van Syriërs als bewijs van hun echte identiteit die ertoe kunnen leiden dat de vermelding “decl.” verwijderd wordt uit het rijksregister? Zo ja, welke (identiteitskaart, geboorteakte, vervallen paspoort, ...)? Sommige gemeenten gaan over tot correctie van het rijksregister o.b.v. een voorgelegde identiteitskaart met het akkoord van de DVZ, terwijl de DVZ soms ook weigert te corrigeren ondanks het voorleggen van een identiteitskaart. De praktijk is niet uniform.”* De heer Claus stelt dat een persoon met subsidiaire bescherming zich normaal gezien kan aanmelden bij zijn ambassade voor een paspoort. Hiervan kan worden afgeweken als het CGVS een attest aflevert waarin wordt gesteld dat de betrokkene zich niet kan aanmelden bij de ambassade. Een dergelijk attest is echter geen identiteitsdocument zoals het CGVS aflevert voor erkend vluchtelingen. Als er een attest van het CGVS is, zal de DVZ kijken welke andere identiteitsdocumenten beschikbaar zijn. Om te worden aanvaard als identiteitsdocument moet er een link bestaan tussen het identiteitsdocument en de persoon; een zogenoemd biometrisch kenmerk zoals een foto. Een geboorteakte zal dus niet aanvaard worden. Mevrouw Reulens vraagt of een identiteitskaart nog geldig moet zijn. De heer Claus antwoordt dat dit geval per geval zal onderzocht worden. Bijvoorbeeld, als de identiteitskaart al 20 jaar oud is en de foto niet meer herkenbaar is, zal dit waarschijnlijk niet aanvaard worden.

12. Tweede schriftelijke vraag: *“In maart 2015 werden er 26 personen op het grondgebied (dus niet aan de grens) vastgehouden in afwachting van de behandeling van hun asielaanvraag (o.b.v. artikel 74/6, §1bis van de Vreemdelingenwet). Dit is een erg opvallende stijging in vergelijking met de voorgaande maanden (gemiddeld 6 à 7 per maand sinds begin 2014). Is hier een specifieke reden voor? Gaat het hier om een bewuste beleidskeuze? Kunt u enige toelichting geven betreffende de profielen van de gedetineerden (specifieke rechtsgrond uit §1bis)?”* De heer Claus stelt dat dit om toeval gaat. In maart 2015 ging het in bijna alle gevallen om een meervoudige asielaanvraag, variërend van een 2de, 3de tot een 12de asielaanvraag, waarbij er sprake was van misbruik van de procedure en andere afgewezen procedures (bv. 9bis, 9ter, schijnhuwelijk). Dit is ook afhankelijk van het aantal plaatsen dat beschikbaar is in de gesloten centra. Voor april 2015 waren er 21 vasthoudingen. De heer Claus stelt dat hij voor deze maand niet heeft nagekeken welke personen werden vastgehouden, maar dat het in de praktijk in de meeste gevallen om meervoudige asielaanvragen gaat.
13. Mevrouw Crauwels verwijst naar een dossier van een Somalische gezin met kinderen, waarvan de (meervoudige) asielprocedure nog lopende is. De school van de kinderen geeft aan dat de kinderen ouder zijn dan hun leeftijd geregistreerd bij de DVZ. De familie vraagt nu of het mogelijk is om dit recht te zetten. Mevrouw Crauwels vraagt welke procedure hier gevolgd moet worden aangezien het om begeleide kinderen gaat. Het UZ Leuven zou gesteld hebben dat zij enkel een leeftijdstest doen op vraag van de DVZ. De heer Claus antwoordt dat hij zich niet kan uitspreken over de praktijken van het UZ Leuven. Er zijn ook andere ziekenhuizen die deze testen doen. Als er tijdens de asielprocedure bewijzen worden aangebracht dat de geregistreerde leeftijd niet klopt, dan kan de leeftijd worden aangepast.

Mededelingen van het CGVS (De heer Dermaux)

14. In april 2015 heeft het CGVS in totaal 1.474 beslissingen genomen, waarvan 337 beslissingen bij de behandeling van meervoudige asielaanvragen (132 beslissingen van inoverwegingneming en 205 van niet-inoverwegingneming) en 1.137 beslissingen ten gronde (waarvan 571 erkenningen van de vluchtelingenstatus en 109 toekenningen van de subsidiaire bescherming).
15. In april 2015 waren de 5 voornaamste nationaliteiten van de erkende vluchtelingen: Syrië (137), onbepaald (Palestijnen) (74), Irak (45), Afghanistan (36) en Guinee (36). De 3 voornaamste herkomstlanden van de begunstigden van een subsidiaire bescherming waren: Afghanistan (40), Somalië (31) en Irak (22).

16. Het CGVS beantwoordt vervolgens de schriftelijke vragen die voorafgaandelijk overgemaakt werden door het BCHV. De eerste luidde: *“Heel wat Syriërs die de subsidiaire beschermingsstatus genieten zouden een paspoort aanvragen bij de provinciebesturen, maar dat zou hen geweigerd worden omwille van de vermelding “decl.” in het rijksregister en op hun verblijfskaart. De FOD Buitenlandse Zaken zou voor de ontvankelijkheid van een aanvraag voor een reisdocument namelijk een onbetwiste identiteit en nationaliteit vereisen. Om die vermelding “decl.” te laten verwijderen moet er dan weer in principe een geldig paspoort worden overlegd. Ze zitten dus vaak vast in een vicieuze cirkel. Deze kwestie is al vaker op de contactvergaderingen aan bod gekomen, maar blijft voor onduidelijkheid zorgen. Op de contactvergadering van december 2014 bevestigde de DVZ dat er van het algemeen principe dat een geldig paspoort moet worden voorgelegd wel kan worden afgeweken. Volgens de dienst documenten van het CGVS wordt aan een Syriër met subsidiaire bescherming in principe een attest afgeleverd dat het voor hem onmogelijk is zich naar de ambassade te gaan om een paspoort te bekomen, tenzij uit het asiëldossier of uit het rijksregister het bezit van een geldig Syrisch paspoort blijkt. Dat attest volstaat evenwel niet om de identiteit te bewijzen en is in de dergelijke gevallen dus niet nuttig voor het bekomen van een reisdocument. Kunnen Syriërs dan nog op enigerlei wijze hun echte identiteit bewijzen aan het CGVS? Zo ja, hoe? En zorgt het CGVS vervolgens dat de vermelding “decl.” verwijderd wordt uit het rijksregister?”* De heer Dermaux antwoordt dat het CGVS hieromtrent geen bevoegdheid heeft en verwijst naar het antwoord van de DVZ. Mevrouw Vinois vraagt nog op welke basis het CGVS een attest aflevert dat een persoon in de onmogelijkheid verkeert om zich tot zijn ambassade te wenden. De heer Dermaux stelt dat het CGVS aan alle Syriërs met subsidiaire bescherming een dergelijk attest aflevert. Voor andere nationaliteiten antwoordt de heer Dermaux dat dit gebeurt rekening houdend met de redenen waarom de status subsidiaire bescherming werd toegekend en de informatie over de situatie in het land van herkomst.

17. De tweede schriftelijke vraag: *“Bepaalde vluchtelingen die erkend werden (o.m.) omwille van een gedwongen huwelijk, staan bij de burgerlijke stand ingeschreven als getrouwd o.b.v. de verklaringen die zij aflegden of de documenten die zij voorlegden tijdens de asiëlprocedure. Dat maakt het voor hen daarna onmogelijk een nieuw huwelijk af te sluiten. Het Wetboek IPR staat elke overheid toe een buitenlandse akte al dan niet te erkennen (art. 27) en, aangezien een gedwongen huwelijk tegen de openbare orde ingaat kan (moet) de erkenning ervan om die reden geweigerd worden (art 21). Geeft het CGVS die niet-erkenning of de gedwongen aard van het huwelijk expliciet door aan de diensten van de burgerlijke stand? Welke rol kan het CGVS spelen opdat de burgerlijke stand zijn vaststellingen zou overnemen en/of dit achteraf gecorrigeerd zou kunnen worden?”* De heer Dermaux antwoordt dat het CGVS de vraag zal onderzoeken.

18. Derde schriftelijke vraag: *“Op 24 april 2015 keurde de ministerraad op voorstel van staatssecretaris voor Asiel en Migratie en minister van Buitenlandse Zaken een ontwerp van KB goed met de lijst van veilige landen van herkomst. Opvallend is dat de commissaris-generaal in zijn advies Albanië nog steeds beschouwt als een veilig land. Naar aanleiding van de arresten van de Raad van State uit 2014 (RvS nrs. 228.901 en 228.902 van 23 oktober 2014) besliste het CGVS immers de asielaanvragen van Albanen ten gronde te onderzoeken. Kunt u toelichten waarom u inmiddels van mening veranderd bent, zowel over de toenmalige beoordeling van de RvS, als over uw analyse van de situatie in Albanië?”* De heer Dermaux stelt dat het CGVS vorig jaar heeft besloten om Albanese dossiers opnieuw ten gronde te onderzoeken tengevolge van de arresten van de Raad van State van 2014; dit ging echter om een voorzorgsmaatregel. Het CGVS blijft van mening dat Albanië als veilig land moet worden beschouwd. Bovendien is het CGVS van oordeel dat de situatie in Albanië verbetert en heeft dit ook zo in z'n advies vermeld. En uiteindelijk is het de ministerraad die de beslissing genomen heeft welke landen als veilig land dienen te worden beschouwd. Mevrouw Vinois verwijst echter naar een arrest van de Raad van State van 7 mei 2015 die het Koninklijk Besluit van 2014 annuleert m.b.t. Albanië. Het Koninklijk Besluit van 2015 houdt geen rekening met deze recente uitspraak van de Raad van State die stelt dat een land met zo'n hoog erkenningscijfer niet kan beschouwd worden als veilig land, ongeacht de situatie ter plaatse, want die twee hebben elkaar blijkbaar gekruist. Mevrouw Vinois vraagt of het CGVS z'n positie nu opnieuw zal veranderen omwille van dit nieuw arrest? De heer Dermaux stelt niet op de hoogte te zijn van dit nieuw arrest en zal het intern nakijken en zien wat de positie is van het CGVS ten gevolge hiervan. Hij legt evenwel de nadruk op het feit dat het CGVS een nieuw en actueel onderzoek heeft gedaan en ervan uitgaat dat de situatie tov. de tijd van vorig KB nog verbeterd is.

Mededelingen van de RvV (De heer Rudi Jacobs)

19. In maart 2015 bedroeg de totale input in asielmaterie bij de RvV slechts 566 beroepen. In dezelfde maand zijn er 861 arresten geweest.
20. Qua instroom ging het in maart 2015 vooral om beroepen die ingediend werden door asielzoekers uit Guinee (55), DR Congo (32), Albanië (31), Rusland (30) en Afghanistan (29). Voor de beroepen na een meervoudige asielaanvraag ging het in maart 2015 om asielzoekers uit Guinee (18), Afghanistan (14), Rusland (13), Pakistan (10) en Turkije (8).
21. Er werden in maart 2015 ook 113 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld, en ook 16 beroepen in versnelde procedure.

22. Op 1 april 2015 bedroeg de totale werklast inzake asielgeschillen 3.385 dossiers, exclusief de historische achterstand van hangende beroepen van de VBC die op 1 april 2015 nog 183 dossiers bedroeg.
23. De output bedroeg in maart 2015 voor 76,9% weigeringen (467 arresten), 5,9% erkenningen van de vluchtelingenstatus in toepassing van de Vluchtelingenconventie (36), 0,2% toekenningen van de subsidiaire bescherming (1) en 17% annulaties (103). De technische weigeringen (in toepassing van artikel 55 van de Vreemdelingenwet) en afstanden van geding zijn hier niet bij inbegrepen.
24. Wat het migratiecontentieux betreft, was er in maart 2015 een instroom van 1.048 (annulatie)beroepen, voor een uitstroom van 1.659 arresten. Het merendeel van de beroepen werden aangetekend tegen weigeringen van zgn. artikelen 9.3, 9bis- (221) en 9ter-aanvragen (166). Het aantal hangende beroepen in de migratiecontentieux op 1 maart 2015 bedroeg nog 26.233.
25. De RvV beantwoordt vervolgens de schriftelijke vragen die voorafgaandelijk overgemaakt werden door het BCHV. De eerste luidde: *“Kunt u bij het meedelen van erkenning- en annulatiepercentages wat dieper ingaan op eventueel opvallende tendensen daarin? Bvb. welke profielen het betreft of welke structurele problematieken (inzake erkennings- of Dublinbeleid bvb.) eruit naar voor kwamen? (Zoals eerder afgesproken is het nadrukkelijk niet onze bedoeling u hiermee te vragen in te gaan op alleenstaande individuele dossiers en wij begrijpen dat u geen commentaar kunt geven bij de dossiergebonden elementen van specifieke rechtspraak.)”* De heer Jacobs antwoordt dat de RvV geen analyse maakt van de beslissingen of van de profielen. De voorbije jaren schommelde het percentage van erkenningen door de RvV rond 3-4%; vorige maand was het 6,2%, deze maand 5,9%. Dit zijn normale schommelingen; het gaat dus niet om een andere visie van de RvV.
26. Tweede schriftelijke vraag: *“Kunt u ook cijfers meedelen m.b.t. de verzoeken om en beschikkingen of arresten aangaande voorlopige maatregelen (en de spoedbehandeling van eerder ingediende schorsingsberoepen) o.b.v. artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet?”* De heer Jacobs antwoordt dat deze cijfers niet apart worden bijgehouden in de databank. Hij zal het verder navragen, maar stelt dat deze cijfers waarschijnlijk niet beschikbaar zijn.
27. Mevrouw Vinois vraagt hoeveel schorsingen er in UDN werden genomen in april 2015. De heer Jacobs stelt dat hij hierover geen cijfers heeft. Daarnaast vraagt mevrouw Vinois ook of er cijfers beschikbaar zijn voor de Nederlandstalige en Franstalige kamers afzonderlijk. De heer Jacobs antwoordt dat gezien er negen kamers zijn binnen de Raad enkel globale cijfers van de volledige Raad worden meegedeeld.

Enige tijd geleden zijn er cijfers publiek gemaakt voor Guineese dossiers. Het betrof hier echter een beperkt aantal Nederlandstalige dossiers t.a.v. een aanzienlijk groter aantal Franstalige dossiers. De heer Jacobs stelt dat dit een vertekend beeld gaf in het erkenningspercentage. De RvV maakt zelf geen analyses; elke zaak is anders.

Mededelingen van UNHCR (Mevrouw Verrelst)

28. Mevrouw Verrelst verwijst naar een vraag die tijdens de vorige contactvergadering werd gesteld, omtrent een landoverkoepelend rapport rond seksuele geaardheid. Mevrouw Verrelst stelt dat er wordt gewerkt aan 10 landgebonden rapporten rond LGBTI. Eenmaal deze rapporten gefinaliseerd zijn, zal UNHCR hierover berichten.
29. In het kader van het CREDO-project van UNHCR hebben, in januari, verschillende experts rond de tafel gezeten. Een rapport van deze vergadering werd recent gepubliceerd, *Summary of Deliberations on Credibility Assessment in Asylum Procedures, Expert Roundtable*, 14-15 januari 2015. Zie <http://www.refworld.org/docid/554c9aba4.html>
30. Mevrouw Verrelst verwijst naar het persbericht dat UNHCR heeft verspreid naar aanleiding van de *Agenda on Migration* van de Europese Unie. Hierbij reageert UNHCR op elk punt van de agenda. Zie <http://www.unhcr.org/55537b166.html>
31. In het kader van staatloosheid, stelt mevrouw Verrelst:
 - a. Op 7 en 8 mei 2015 hebben verschillende landen en UNHCR ideeën uitgewisseld omtrent statusdeterminatie en verblijfsprocedure. Ook België heeft hieraan deelgenomen. Later volgt hiervan nog een rapport.
 - b. Er worden momenteel gesprekken gevoerd om staatloosheid hoog op de agenda te plaatsen van het EU-voorzitterschap van Groothertogdom Luxemburg.
32. Tot slot verwijst mevrouw Verrelst nog naar een brede consultatie die UNHCR recent heeft gehouden omtrent de rol van UNHCR in België. In het kader van deze consultatie zijn 24 gesprekken gevoerd met de asielinstanties, opvangcentra, NGO's, advocaten en asielzoekers. Deze informatie wordt nu verwerkt en er zal in de toekomst wordt bericht hoe UNHCR dit verder zal opvolgen.

Mededelingen van de Dienst Voogdij (De heer Georis)

33. In april 2015 waren er een totaal van 153 NBM nieuwkomers voor 193 signaleringen.

34. Voor het jaar 2015 heeft de Dienst Voogdij 633 NBMV-nieuwkomers geregistreerd voor 867 signalementen. Er waren 511 tenlastenames. Er werden 257 leeftijdtests uitgevoerd en 327 voogden aangesteld en 350 voogdijen liepen ten einde.
35. De verdeling per nationaliteit was als volgt: Afghanistan (139), Marokko (60), Syrië (46), Somalië (36), Roemenië (33), Algerije (30), Servië (27), Guinee (26), Angola (24), Eritrea(19), Albanië (18) en Irak (16).
36. Mevrouw Ruelens stelt dat er naar aanleiding van de uitbreiding van de toepassing van de Voogdijwet naar EU-NBMV een rondzendbrief wordt voorbereid. Wat is hiervan de stand van zaken? De heer Georis antwoordt dat er momenteel een project onderzocht wordt door het kabinet en zeer binnenkort wordt vrijgegeven. De heer Georis liet ons na de vergadering weten dat de omzendbrief betreffende de signalementfiche van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en hun tenlasteneming uiteindelijk op 20 mei 2015 gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad.
37. Mevrouw Vinois doet opmerken dat de wet de EU-NBMV die nu een voogd toegewezen krijgen en kunnen genieten van een machtiging tot verblijfsprocedure zoals voorzien in artikelen 61 e.v. (een verblijfsvergunningprocedure op basis van de duurzame oplossing) uitsluit. Ze vraagt zich af of er een fout in de wet is geslopen. In werkelijkheid werd de Voogdijwet uitgebreid zodat de definitie van een niet-begeleide minderjarige vreemdeling ook de EU-onderdanen zou insluiten, maar de wet van 1980 werd niet aangepast. Na contactopname met het parlementslid, initiatiefneemster van deze wijziging, verduidelijkt mevrouw Vinois dat het zeker niet de bedoeling van de wetgever is om dergelijke NBMV uit de procedure uit te sluiten. Nu, deze fout impliceert dat EU-NBMV niet kunnen gebruikmaken van de 'duurzame oplossing'-procedure zoals de andere NBMV. De heer Georis gaat zich informeren maar, volgens hem, is het de bedoeling van de wetgever om de procedures tussen de Europese en andere NBMV zoveel mogelijk te uniformeren. Mevrouw Baeyens benadrukt dat het trouwens in de lijn van de parlementaire voorbereidingen ligt om ook de behandeling te uniformiseren. Na de vergadering laat de heer Georis weten dat er nergens is voorzien dat de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet en de ermee verbonden bijzondere verblijfsprocedure van toepassing zijn op de alleenstaande Europese minderjarigen en dat dit is gebaseerd op objectieve verschillen tussen beide kwetsbare groepen en dus in geen geval problematisch. Immers, de voogd zal ook ten voordele van zijn Europese pupil toch naar een duurzame oplossing werken en dit op basis van artikel 11, § 1 van de Voogdijwet dat bepaalt dat de voogd alle passende maatregelen treft om de familieleden van de minderjarige op te sporen. Hij doet alle voorstellen die hij nodig acht om een duurzame oplossing te vinden overeenkomstig

het belang van de minderjarige. Hij voegt hier aan toe dat het fenomeen van de alleenstaande Europese minderjarigen eerder een problematiek van marginalisering, armoede en uitsluiting in een Europese context van vrij verkeer van personen betreft. De duurzame oplossing is veelal het creëren van een stabiele sociale toestand en zo een verblijfstitel moet worden aangevraagd, biedt de Vreemdelingenwet onmiskenbaar voldoende procedures en waarborgen.

Mededelingen van IOM (Mevrouw D’Hoop)

38. In april 2015 waren er 199 vrijwillige terugkeerders. De voornaamste bestemmingslanden waren: Roemenië (59), Oekraïne (28), Brazilië (14), Rusland (13), en Armenië (12).
39. Van deze vrijwillige terugkeerders werden er 93 doorgestuurd door Fedasil, 88 door NGO's en 12 door de opvangstructuren van het Rode Kruis / Croix-Rouge. Ze kwamen voornamelijk uit Brussels Hoofdstedelijk Gewest (110), de Provincie Antwerpen (31) en Oost-Vlaanderen (26). Van deze personen waren er 152 zonder wettig verblijf, 30 personen waren uitgeprocedeerde asielzoekers en 17 personen hadden afstand gedaan van hun asielprocedure. De voornaamste continenten van bestemming van deze vrijwillige terugkeerders waren: Europa (130), Azië (40) en Latijns Amerika (16).
40. In april 2015 zijn er 38 personen teruggekeerd in het kader van het re-integratieproject. Voor het jaar 2015 telt men 224 terugkeerders met als voornaamste bestemmingslanden Rusland, Irak en Armenië.
41. In april 2015 waren er onder de begunstigden van het re-integratieprogramma, de volgende kwetsbare profielen: 10 medische gevallen, 1 senior, 1 zwangere vrouw, 1 alleenstaande vrouw en 1 ex-NBMV.
42. Mevrouw D’Hoop geeft aan dat de IOM een bericht naar haar partners gaat sturen om ze te informeren over versoepeling van de criteria om voor het REAB-programma in aanmerking te komen. Deze versoepeling betreft namelijk gezinnen met kinderen, kwetsbare personen en NBMV wiens ouders in het land zijn gebleven.
43. Mevrouw D’Hoop kondigt ook de invoering van re-integratieprojecten aan, gefinancierd door het Europees Terugkeerfonds en die werden opgesteld door andere Europese bureaus van IOM. Dankzij deze projecten laten ook toe dat personen die vanuit België terugkeren ervan genieten en dit in geval van terugkeer naar Nigeria, Senegal, Rusland, Marokko en Iraaks Koerdistan. Het gaat hier vooral om een bijkomende begeleiding van microbusiness en kwetsbare personen.

44. Mevrouw Vinois vraagt of IOM garanties op medische zorg tracht te verkrijgen van het herkomstland bij het uitvoeren van vrijwillige terugkeer van ernstig zieke mensen. Mevrouw D'Hoop zegt dat begunstigen van een re-integratieproject gedurende één jaar opgevolgd worden, maar dat deze opvolging omvangrijker is wanneer het medische gevallen betreft (namelijk via lokale programma's). Voorafgaand aan de vrijwillige terugkeer, wordt contact opgenomen met de plaatselijke collega's om de mogelijke medische opvolging te onderzoeken. Sommige IOM kantoren beschikken over een medische staf ter plaatse, die deze opvolging kunnen waarborgen. Er zijn contacten tussen Belgische artsen en de luchtvaartmaatschappij en ook de lokale instellingen. Mevrouw Vinois vraagt of IOM al geweigerd heeft de terugkeer van een persoon te organiseren omdat er in het land van herkomst geen verzorging ter beschikking was. Mevrouw D'Hoop geeft aan dat dergelijke gevallen zich al hebben voorgedaan, maar dat ze toch maar zelden zijn omdat in fine de beslissing bij de betrokkene ligt. Voor dergelijke gevallen stelt IOM een noot op, waarin het uitlegt waarom IOM geweigerd heeft de vrijwillige terugkeer te organiseren.

Mededelingen van Fedasil (De heer El Abbassi)

45. In april 2015 bedroeg de totale capaciteit van het opvangnetwerk 16.448 plaatsen met een buffer (reserve) van 2.176 plaatsen. De bezettingsgraad haalde 78% (77,74%). De bezettingsgraad van de collectieve centra (81 %) ligt momenteel wat hoger dan in de individuele opvang (77%). Wat het totaal aantal opgevangen personen betreft, verbleven er op 30 april 12.786 inwoners in het opvangnetwerk. Merk op dat voor het eerst sinds 2007 (november), de bezetting van het opvangnetwerk onder de 13.000 inwoners ligt. De tendens blijft bij een matige daling: april kende een daling van het aantal opgevangen personen i.v.m. maart 2015 m.n. van 13.065 tot 12.786, of een netto daling van 279 inwoners. Vergeleken met april 2014, kende de bezetting van het opvangnetwerk in meer dan een jaar ook een daling m.n. van 13.394 (bezettingsgraad: 70.71%) tot 12.786 personen (77,74%). Ondanks deze dalende tendens moeten we niettemin voorzichtig zijn, een ommekeer is echter niet uitgesloten.

46. Op 30 april 2015 waren de voornaamste landen van herkomst van personen in het opvangnetwerk: Afghanistan (1.014), Rusland (954), Syrië (870, merk een kleine daling op i.v.m. de cijfers van beging v/h jaar), Guinee (815), Irak (745), onbepaald (581), DR Congo (579), Eritrea (575), Somalië (491) en Albanië (410). Deze herkomstlanden zijn goed voor 55% van de opgevangen personen.

47. Qua familiale samenstelling van personen aanwezig in het opvangnetwerk was de verdeling als volgt: 55% gezinnen, 33% alleenstaande mannen, 8% alleenstaande

vrouwen en 5% NBMV. Merk op dat het aantal opgevangen NBMV – in absolute cijfers – 505 jongeren bedroeg voor een opvangcapaciteit van 829 plaatsen (bezettingsgraad: 61%).

48. Qua procedurestand (of administratieve status) van de inwoners was de verdeling eind april 2015 als volgt: 65% van personen in opvang heeft een lopende asielprocedure (DVZ, CGVS of RvV), 13% bezit een verblijfstitel (vluchtelingenstatus, subsidiaire bescherming, geregulariseerd, etc.), 7% had nog een hangende procedure voor de RvV, 5 % van de inwoners waren uitgeprocedeerde asielzoekers met een verlenging van hun recht op opvang, 4% was binnen de termijn van een BGV of wachtte op de afgifte van een BGV. De overige categorieën bedroegen elk ten hoogste 1% van de totale populatie: beroepen, gezinnen zonder wettig verblijf en opgevangen op grond van het KB van 24/06/2004, opvang in OTP, NBMV niet-asielzoekers en inwoners met een hangend beroep bij de Raad van State.
49. De heer El Abbassi kondigt de lancering van een studie over identificatie en tenlastename van kwetsbaarheden aan. De herschikte Opvangrichtlijn voorziet in haar artikelen 21 en 32 een verplichting om rekening te houden met de bijzondere noden van kwetsbare personen en om een identificatiemechanisme van deze kwetsbaarheden in te stellen. Fedasil heeft daarom onlangs een studie gelanceerd naar de praktijken op het terrein i.v.m. identificatie en tenlastename van deze kwetsbaarheden in de opvangcontext. De inhoud van de Opvangrichtlijn is niet nieuw op Belgisch vlak vermits de Opvangwet al voorziet in gelijkaardige beschikkingen. Het doel is dan ook *a priori* niet om wetwijzigingen voor te stellen, maar eerder om de praktijken op het terrein te evalueren en daarna aanbevelingen voor verbetering aan te raden. De studie wordt door de Dienst studie en beleid van Fedasil geleid en krijgt ook de steun (m.n. op vlak van methodologie) van een Stuurcomité samengesteld uit deskundigen van Fedasil, Croix-Rouge, Rode Kruis, Federaal Migratiecentrum, UNHCR en CGVS. Opvangwet en Opvangrichtlijn voorzien in een (niet-exhaustieve) lijst van vrij gevarieerde kwetsbare profielen. De studie zal namelijk rekening houden met deze verschillende groepen. De studie loopt van mei tot, in principe, november 2015 en zal in 5 stappen uitgevoerd worden. De eerste stap bestaat uit een analyse van bestaande literatuur. De tweede stap omvat verschillende activiteiten met het oog op het verzamelen van nuttige informatie op het terrein (inzameling van kwantitatieve gegevens, directe observaties, onderhouden met maatschappelijke werkers en andere belanghebbenden, etc.). De derde stap zal zijn om de ingezamelde gegevens te analyseren en de vierde wordt een dag van discussie en overwegingen waarna de studie dan met een syntheseverslag en aanbevelingen wordt afgesloten.
50. De heer El Abbassi beantwoordt vervolgens de vragen die voorafgaand aan de vergadering aan Fedasil werden gesteld.

51. *“Na de reactie van Staatsecretaris van Asiel en Migratie van 7 april 2015 op de vraag van Kamerlid, mevrouw Zakia Khattabi:*

(<http://www.lachambre.be/QRVA/pdf/54/54K0019.pdf>, p. 337)

- a. maakte de heer Francken melding van 5.675 mensen waarvan de opvang zich beperkte tot een medische begeleiding als gevolg van een meervoudige asielaanvraag in 2014. Hij had echter geen cijfers over de nationaliteit van deze mensen en ook niet over hun gezinssamenstelling. Beschikt Fedasil over meer informatie omtrent het profiel van deze 5.675 mensen? Zou het ook mogelijk zijn het aantal, dat in 2014 recht op opvang had na een meervoudige asielaanvraag, mede te delen?*
- b. maakte de heer Francken melding van 15 personen die in 2014 tijdelijk uit de opvang werden uitgesloten. Kan Fedasil wat meer informatie geven over het profiel van deze 15 uitgesloten mensen?*
- c. maakte de heer Francken melding dat in 2014 er 105 EU-burgers een beslissing van niet-toewijzing ontvingen en 66 EU-burgers in aanmerking kwamen voor opvang. Zou het mogelijk zijn om een uitsplitsing per nationaliteit en gezinssamenstelling te geven?”*

Wat a en c betreffen, geeft de heer El Abassi aan dat Fedasil dergelijke statistieken niet bijhoudt en er dus op deze vraag geen direct antwoord kan gegeven worden. Maar dat hij de vraag echter heeft doorgeseind naar de dienst statistieken en hij zal nagaan of er een mogelijkheid bestaat om dit uit te zoeken. *[Opmerking gegeven na de contactvergadering: bevestiging dat deze gegevens niet regelmatig bijgehouden worden en het bijgevolg moeilijk is om dit achteraf te reconstrueren]*. Wat punt b betreft, werd de vraag intern doorgestuurd en het antwoord zal later worden meegedeeld.

52. *Andere voorafgaand gestelde vraag: “Bij het verlaten van de opvangcentra bevinden sommige beschermingsbegunstigden (erkend vluchtelingen en subsidiare beschermingsbegunstigden) zich zonder identiteitsdocumenten omdat hun oranje kaart niet meer geldig is en er nog geen BIVR is toegekend. Zou Fedasil het nodige kunnen doen zodat de nog in opvangcentra verblijvende vluchteling een BIVR kunnen bekomen voor hij/zij het opvangcentrum moet verlaten? »* De heer El Abbassi geeft aan dat Fedasil in deze procedure op zich niet mag tussenkomen zelfs niet voor de verlenging van een BIVR, maar dat in het kader van een maatschappelijke begeleiding, zolang de persoon nog in de opvang verblijft, de maatschappelijke werker de nodige stappen kan/mag ondernemen of in ieder geval de betrokken persoon oriënteren om te vermijden dat deze in een onwettige situatie terecht komt, of althans een oplossing vinden. Mevrouw Regout wijst op het feit dat er een groot praktijkverschil bestaat tussen de opvangcentra, de ene vragen een BIVR aan, de andere niet. Het niet aanvragen van een BIVR kan belangrijke gevolgen hebben voor

13

betrokkene, want in sommige grootsteden neemt dit heel wat tijd in beslag. Ook de aflevering van de CGVS-attesten kan aanzienlijk uitlopen ofwel zijn ze gewoon verkeerd. De gevolgen op vlak van toegang tot sociale rechten zijn zeker belangrijk. De heer Claus voegt eraan toe dat het nieuw opvangmodel en de overdracht naar LOI's moeten zorgen voor een betere situatie. De heer Dermaux voegt er nog aan toe dat het CGVS zijn achterstand bij de aflevering van attesten praktisch ingehaald heeft.

53. Mevrouw Vanhees vraagt of de heer El Abbassi op de hoogte is van de terugbetalingsachterstanden inzake medische vergoedingen door de cel medische kosten. De heer El Abbassi zegt dat naar zijn weten deze achterstanden al significant werden ingehaald i.v.m. met de situatie van een of twee jaar geleden, maar over de tendens van afgelopen maanden moet hij zich wel intern informeren.
54. Mevrouw Baeyens vraagt naar de mogelijkheid tot vrijwillige terugkeer naar Somalië met de steun van Fedasil (o.a. terugbetaling van tickets). De heer El Abbassi zegt dat hij zich bij de cel vrijwillige terugkeer gaat informeren over de stand van zaken m.b.t. mogelijke terugkeren naar Somalië. Mevrouw D'Hoop voegt eraan toe dat IOM terugkeer naar Somalië (met uitzondering van Mogadiscio) organiseert, maar dat Fedasil dergelijke terugkeren kan financieren.
55. Mevrouw Ruelens vraagt hoe Fedasil nu praktisch optreed na de opzegging van protocolakkoord met de DVZ betreffende het centrum te Holsbeek. Mevrouw Vinois vraagt daarbij welke conclusies Fedasil heeft getrokken uit de vele beslissingen van hoven en arbeidsrechtbanken die de overdrachtbeslissingen naar Holsbeek annuleerden motiverend dat er een gebrek aan wettelijke basis is. De heer El Abbassi geeft aan dat hij zich gaat informeren of een stand van zaken over deze kwestie kan gegeven worden.
56. Mevrouw Vinois komt terug op het recent arrest van het Grondwettelijk Hof die het gebrek aan opvang van ouders met een Europees kind als niet discriminerend beoordeelde (terwijl de Opvangwet voorziet in de opvang van ouders met een Belgisch kind). Ze vraagt of Fedasil toch kan instemmen met de opvang van gezinnen op grond van artikel 7 van de Opvangwet en humanitaire redenen. De heer El Abbassi geeft aan dat hij gaat informeren of een stand van zaken over deze kwestie kan gegeven worden.
57. Mevrouw Regout vraagt of Fedasil al informatie heeft over het overdrachtproject naar lokale opvanginitiatieven (LOI) eens personen erkend werden, en dat nu van start ging. De heer El Abbassi wijst erop dat het pilootproject pas eind april van start ging en 5 opvangcentra van Fedasil en Croix-Rouge betreft. Er zijn dus momenteel transfers van deze opvangcentra naar LOI's aan de gang voor personen die een

beschermingsstatus ontvingen, maar er zijn echter nog geen nadere gegevens over het aantal betrokken personen. Deze week is er trouwens een vergadering over de stand van zaken gepland.

**Volgende contactvergaderingen vinden plaats op
16 juni, 15 september, 20 oktober, 17 november
en 15 december 2015
Fedasil, Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel**